

Arrest

nr. 64 945 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 9 december 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 6 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma uit Kosovo Polje (Kosovo). U verklaart het staatsburgerschap van Kosovo te bezitten.

Uw man is gestorven in 1999 in de oorlog. In 1999 is uw huis afgebrand in Kosovo Polje (Kosovo). U werd geslagen waarbij uw neus werd gebroken. Ze wilden u verkrachten. U bent in 1999 gevlucht naar uw zus in Skopje (Macedonië). U verbleef daar een jaar, tot in 2000. U keerde daarna terug naar Kosovo Polje (Kosovo), waar u bij uw zoon B. R. (O.V. 6.543.244) ging wonen tot jullie vertrek naar België. Jullie woonden daar in de Romawijk Lozionica. Uzelf hebt zware medische problemen. U

bent diabeet, u bent verlamd, en u bent hartpatiënt. Uw medische problemen zijn ook één van de redenen van jullie komst naar België. U stuurde uw zoon R. om medicatie omdat u zelf de straat niet op durfde. Uw zonen werden zwaar geslagen door de Shiptars – Albanese Kosovaren. Uw zonen kwamen vaak bebloed thuis. Uw zoon R. werd al lang gepest door de Shiptars. U stuurde uw zoon R. naar de apotheek, en hij werd plots geslagen door 4 à 5 personen. Hij was ernstig gewond. Uw zoon R. werd vaak geslagen telkens hij buiten kwam. Hij kwam vaak bebloed thuis. In totaal ruw geschat een twintig keer. Uw zoon R. liep hierbij littekens op zijn hoofd op, en blauwe plekken op zijn rug. Hij wou naar de dokter gaan, maar hij was bang dat de Shiptars hem onderweg zouden aanvallen. De Shiptars gaven ook aan dat ze een bom zouden gooien als jullie het huis niet zouden verlaten. Jullie hebben nergens geprobeerd bescherming te krijgen omdat jullie niet durfden.

U verliet Kosovo Polje (Kosovo) op 7 december 2009. U reisde richting België in de laadruimte van een vrachtwagen. U kwam België binnen op 9 december 2009 en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 9 december 2009.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een identiteitskaart van Joegoslavië van uzelf, een geboorteakte van uzelf, een bewijs van staatsburgerschap van Joegoslavië van uzelf, een foto van een afgebrand huis, en een document van UNMIK.”

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing berust op volgende gronden:

- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is en blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld zodat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet;
- inzake het hoofdmotief voor het vertrek van de zoon van verzoekster uit Kosovo (problemen met de Shiptars - Albanen uit Kosovo), dient te worden vastgesteld dat de feiten die worden aangehaald moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de objectieve situatie voor Roma in Kosovo;
- uit verklaringen van verzoekster blijkt dat zij geen demarches heeft ondernomen om bescherming te krijgen van de Kosovaarse autoriteiten of van de aanwezige nationale en internationale autoriteiten;
- de medische problemen van verzoekster houden geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zoon R. B.. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar zoon met uitzondering van de door haar ingeroepen medische problemen.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 64 944 van 15 juli 2011 aan verzoeksters' zoon de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.1. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op een schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers stellen dat er geen twijfel bestaat over hun nationaliteit en origine. Zij citeren vervolgens de UNHCR position paper in verband met Kosovo waarin gesteld wordt dat er in juni 2006 ten aanzien van onder meer de Roma nog steeds een risico op vervolging gold en dat ze nog altijd aanspraak maken op internationale bescherming. Verzoekers menen dat UNHCR nog steeds bij deze positie blijft. Tevens wijzen zij op het strategische plan voor de integratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) gemeenschap. Zij menen ook uit een andere beslissing van de commissaris-generaal af te leiden dat er nog steeds problemen voor Roma bestaan en dat de bestreden beslissingen niet voldoende rekening gehouden hebben met hun Roma-origine.

2.2. De bestreden beslissing wijst de asielaanvraag van verzoekers in hoofdzaak af omdat de door hen aangehaalde feiten moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met de objectieve situatie voor Roma in Kosovo. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er in Kosovo Polje, sinds 2004 geen veiligheidsincidenten tegen de RAE-gemeenschap plaatsvonden, dat tot op heden ontheemden van Roma-origine zonder problemen terugkeerden naar de gemeente, dat er geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap zijn en dat Roma over volledige bewegingsvrijheid beschikken. Gezien verzoeker bovendien beweerde dat zijn beide ooms president waren van de Roma in Kosovo Polje, is het niet aannemelijk dat de incidenten die verzoeker zouden zijn overkomen niet gekend zijn. Bovendien heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige nationale en internationale autoriteiten gezien uit de geraadpleegde informatie blijkt dat de in Kosovo aanwezige opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van (veiligheids)problemen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden. Verzoekers brengen geen elementen aan die de informatie van de Commissaris-generaal kan weerleggen. Ten onrechte stellen verzoekers dat UNHCR in haar rapport van 2009 nog steeds hetzelfde standpunt inneemt als in 2006. Uit het rapport van 2009 blijkt immers duidelijk dat waar UNHCR in 2006 nog stelde dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo", van 9 november 2009, een individuele benadering van iedere asielaanvraag voorstaat. Het rapport benadrukt immers dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo - inclusief die van de RAE - op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde in dezelfde zin in een arrest dat gewezen werd door de Algemene Vergadering op 24 juni 2010. Ook in dit arrest wordt nadrukkelijk de benadering van UNHCR onderschreven (CCE, n° 45 396, 24 juni 2010). In casu oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekers, onder meer gelet op de informatie gekend over Kosovo Polje, niet aannemelijk maken te moeten vrezen in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade te kunnen lopen. Het verweer van verzoekers is beperkt tot het selectief citeren uit arresten en rapporten en het louter tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal hetgeen niet voldoende is op de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Voor wat de door verzoekster aangehaalde medische problemen betreft, heeft de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming."

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER